

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului

Intru cuvânt în cetate și pun pe masă de praznic împărătesc, pun învățătură de cârmuire peste poporul cuvântului Meu, poporul care ascultă de Domnul, cei care rămân până la sfârșit în voile Mele.

Fiilor, fiilor, e zi de praznic sfânt pentru Mine, pentru statul Meu cu ucenicii și cu Tatăl pe pământ și în cer, în cer și pe pământ, și mare taină este aceasta, că nedespărțit sunt Eu în cer și pe pământ de cei cu care lucrez și petrec. Dacă vreme de treizeci și trei de ani când am venit am stat văzut pe pământ umblând și lucrând, o, e fără de început și fără de sfârșit statul Meu cel tainic pe pământ până atunci, și apoi, după înălțarea Mea la locul Meu de lângă Tatăl, când am spus la ucenicii de care M-am despărțit în ziua înălțării: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*.

Mă strâng cu voi la masă de întâlnire cu poporul care vine în ziua aceasta să ia cuvânt din cer peste el, fiilor, căci am zis celor de mai aproape, le-am zis să vină la vindecare și la trezire să vină, o, să vină în cetate le-am zis lor, căci în cetate vă am pe voi între Mine și cei ascultători Mie ca și voi. Ar fi să vină doar cei ascultători și împlinatori ai cuvântului Meu din zilele acestea, dar vin și din cei ce n-au dat să vrea și să învețe bine această lucrare de cuvânt, și felul mersului cu Mine al celui ce vine să se poarte după Domnul, căci Eu am zis: *«Să se lepede de sine cel ce voiește să vină și să meargă după Mine și cu Mine pe cale!»*.

O, sculați-vă la lucru cu Mine, fiilor de la izvor! O, nu lucrați în parte, nu vorbiți cu nimeni în parte. Nimeni să nu aștepte ceva de la voi pentru ei. Eu vorbeam întregii adunări când mergeau cu Mine gloate de oameni ca să audă cuvintele Mele minunate, o, și tot Mă prindeau în cuvânt cei care asta aveau de lucrat și de strâns ca să ducă la cei care se pregăteau să-Mi pună piedică și să nu mai am de mers pe pământ.

O, în ziua aceasta grăiesc cu durere și o împart cu voi, cei ce Mă purtați ca să grăiesc, fiilor. O, cum să-i privesc pe cei care se știu a fi popor al cuvântului Meu? O, fiilor, nu mai este nimeni cinstit cu Mine pentru venirea lui lângă Mine, pentru acest cuvânt sfânt, care povățuiește pașii vieții omului creștin. O, nimeni, aproape nimeni nu voiește să stea deoparte de cele ce nu sunt de la Mine pe calea aceasta sfântă a mersului cu Domnul. Fiecare a rămas la câte o lucrare de-a lui, a rămas fiecare cu el însuși și cu apucăturile lui străine de Dumnezeu, și se întreabă sfinții: *câți mai merg cu Domnul din cei ce vin să se apropie de acest munte de cuvânt, câți mai înțeleg slujirea cea cu Domnul?*

O, când ai voia liberă și se pare ușor să crezi că slujești lui Dumnezeu cu viața ta, dar când te făgăduiești de bună voia ta să te dai lui Dumnezeu spre creștere după adevăr pentru făptura ta cea nouă, o, atunci nu mai ai drag să faci cele ale unui creștin adevărat supus voii lui Dumnezeu, după cum este scris de cei ce se leapădă de sine pentru voia Domnului peste ei și cu ei. O, cei ce au venit, cei ce vin, nu înțeleg ei calea împărătească, cea cu binecuvântare și cu ascultare trăită zi și noapte, căci ce altceva îi poate binecuvânta zilele și nopțile creștinului dacă el nu ascultă și are voia liberă pe calea lui?

O, nu așa se merge cu Domnul pe cale, nu tot tu să fii cu voia ta peste tine, cu treburile tale, creștine slab cu înțelepciunea cea pentru viață, și iată, zadarnic te făgăduiești Domnului dacă nu te dai în mâna Lui spre facerea ta cea nouă.

O, M-am milogit atâta timp în fața acestui popor care a venit să meargă cu Mine pe cale. Am plâns în cuvânt în fața celui hrănit din cer, și tot n-a voit el ca Domnul și cu Domnul apoi. L-am văzut și îl văd pe creștin nepăsător de veșnicia lui, și am dat mereu să-l trezesc

spre veghe și spre rugăciune de veghe. O, câți au dat să vină și să poată și ei, tot atâția n-au primit să fie îngrijiți și călăuziți pe cale, ba se voiau cu Mine așa cum voiau ei să fie, străini de dragostea de Dumnezeu, străini de tot, căci cine nu învață să facă ceea ce aude de la Domnul, o, de unde să știe cum să se poarte și ceea ce este voie sau nu este voie pe calea lui cu Mine? Iată, cei ce veneau, veneau, așa credeau, dar ei rămâneau tot în lume cu obiceiurile lor, tot cu lumea, chiar dacă Eu am spus că prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu.

O, cum să stai rece de voia Domnului, și să mai și fii al Domnului? O, așa am suferit și atunci, la prima Mea venire, până M-am liberat de M-am suit la Tatăl cu trupul Meu cel înviat dintre morți. O mână de creștini, un mănunchi mic M-au condus spre Tatăl în ziua când Mi-am ascuns trupul în norii slavei cerești, iar mulțimile care Mă căutau până atunci și-au văzut de obiceiurile lor pe mai departe și au uitat marea petrecere a slavei Mele în mijlocul lor, ca și azi cu această lucrare de cuvânt, pe lângă care atâția au trecut și au văzut și au auzit și au crezut, dar în zadar acestea dacă doar ajutor salvării și al mântuirii își căutau, și nu pe Mine, Mântuitorul Cel milos, Care chem la voia Mea pe om pe pământ.

O, prin câte chinuri și lacrimi și jale am trecut cu această lucrare și cu mersul Meu cu ea, prin cât greu, prin câte căderi cu crucea, dar și prin câte învieri, fiilor! O, prin câte trădări treceam, printre câți creștini fățarnici și plini de trufie și de nesupunere, de nemulțumiri de ale lor față de Mine și față de servii Mei cu care-Mi purtam crucea, fiilor! Umilința însă n-a învățat-o mai nimeni, iar crucea purtată nici atât n-au învățat, că nu se poate și cu crucea și cu lumea, nu se poate și cu ai Domnului și cu ai diavolului, dar cine a dat să creadă acestea ce spun Eu acum?

Prindea creștinul obiceiul să aibă pretenții, să aibă drepturi, să se simtă nedreptățit, și nici vorbă de mulțumire, de umilință, de aplecare pentru umilință spre iertarea păcatelor lui și spre cruce purtată, ba își adăuga păcate câte voia, și așa voia să meargă. O, nici un fel de mucenie, nici măcar frângerea voii n-au putut să-Mi dăruiască cei ce nu s-au supus învierii dacă au venit spre Mine, și iată, iată prin câtă durere am mers cu crucea venirii Mele, printre frunți încruntate și inimi împietrite, prin câte cuvinte care loveau, de-Mi simțeam îmbrâncirea cu care Mă îngenuncheau cei miluiți și veniți la sânul Meu milos, când ei nici vorbă să vrea să semene cu Mine dacă veneau, ba Mă scoteau dator, Îmi răspundeau în răspăr cu gura plină de clevetiri și de cârtiri de la unul la altul, și cădeau apoi, cădeau sub aceste păcate grele, care îi usturau cumplit, și n-a știut să știe acest popor taina și puterea lucrării cuvântului Meu din zilele acestea.

O, fiilor împărțitori de Dumnezeu, vin încă, vin aici în cetate la sărbători creștini abătuți de la statura cea sfântă și de la înviere, și se apucă aceștia să ia și să împartă pe Domnul la lumea în care petrec ei. O, nu mai dați oricui cuvântul Meu scris la voi, și care este pentru cei cuminți și așezați ca să fie împărțit, dar nu oricui, fiilor. O, nu mai dați. Lăsați să fie luat de pe calea pe care merge spre lume cuvântul Meu, că lumea nu are atâta păcat față de venirea Mea de azi, nu are atât cât au păcat cei ce au stat aproape și știu lucrarea Mea, pe care ei n-au dat s-o urmeze cu ascultare pentru binecuvântare peste viața lor.

O, nu trebuie să vă asemenea lumea cu cei ce n-au statură creștinească, fiilor, și care se laudă că sunt cu voi, când purtarea lor în lume este ca și a lumii. Le spun și lor să nu mai meargă ei să spună lumii locul cetății Mele și cuvântul Meu de aici. Eu nu i-am trimis. Să nu mai meargă, că iată, prin statura lor greșită fac batjocură numelui Meu și al vostru, când Eu, Domnul, am nevoie de față sfântă înaintea oamenilor nepregătiți pentru Domnul.

Când poporul Israel s-a amestecat cu fiii oamenilor a căzut în neascultare și în amestecare și în păcat, și s-a corcit apoi seminția lui. O, e grea neascultarea apoi peste cel ce o calcă pe ea, dar cine aude și cine crede aceasta? Nu pot să-i spun creștinului, căci se răzbună și lovește și fuge apoi. Cain a fugit după ce i-am spus că n-a ascultat ca să nu facă păcat, și dacă i-am spus a fugit, așa cum au fugit cei ce n-au ascultat în mijlocul acestui popor, iar acum

fac alt păcat, bieții de ei, că lovesc cu pietre înapoi, și nu stau cuminți, ba se simt în stare să dea în mersul Meu, iar Eu le spun să fie cuminți, ca nu cumva să-și facă singuri dureri, dar dacă se uită să vadă bine durerea celor ce au lovit în vremea acestei lucrări în Domnul, se vor înțelepți și-și vor vedea de drumul lor, ba vor avea putere de pocăință, care i-ar putea ajuta.

Iată, fiilor din cetatea izvorului Meu de cuvânt, aveți astăzi de limpezit mersul cetății care a venit în ziua aceasta la rază, la cercetare a mersului cu Domnul sau împotriva Domnului, iar Duhul Meu va coborî și va lucra și va arăta mersul bun sau rău, ascultarea sau neascultarea, statura sau nestatura, așezarea sau nu în voile Mele a celor ce au venit acum aici, în cetatea Mea cu voi.

Binecuvintez cu Duhul Sfânt praznicul Înălțării Mele la Tatăl, ziua amintirii de atunci între voi aici. Și binecuvintez lucrul Meu cu voi, și pe voi, fiilor, ca să lucrați sub mâna Mea de peste voi.

Binecuvintez peste voi râvna și puterea cea pentru pregătirea praznicului de Rusalii, când aveți oaspeți sub stejar, fiilor, că vine Domnul cu cei din cer. Și vin de dor de Mine și de voi, vin cei credincioși cuvântului Meu din mijlocul vostru, iar Eu îi voi îmbrățișa pe ei în cuvânt și Mă voi așeza pe plai la voi cu Duhul Sfânt în mișcare de cuvânt și de slavă cerească și va fi dulce în cetate, dulce ca în cer, fiilor, că vin la pomenirea lor și se vor odihni la voi pe scăunelele de piatră cei ce merg pe drumul învierii, dar Eu, Domnul, voi mai grăi încă o dată până la sărbătoare și toate se vor așeza prin cuvânt, căci așa se lucrează aici.

Acum, pace vouă pentru lucrul zilei de praznic, și de cercetare peste cetatea care s-a adunat! O, de s-ar înțelege tot ce vine spre știre, căci lucrarea fiecăruia are un rod bun sau rău, iar omului îi trebuie multă pocăință, și mai ales rugăciune, dar nu citită, ci rugătoare spre Domnul, fiilor, căci lipsa rugăciunii de foc, și a legăturii cu Domnul prin rugăciune răcește de Domnul pic cu pic pe cel slab cu veghea și cu iubirea și cu căutarea lui spre Domnul.

Așez pacea Mea spre lucrul vostru de acum, fiilor. O, aveți grijă să nu fiți prinși în cuvânt, ci să vorbiți de la mijloc, deslușind înțelesurile, căci creștinul nestatornic dă să vă pună vină, iar Eu am spus aceasta și am zis: *«Nu e minte în care voi să nu aveți vină, fiilor»*.

O, e de purtat și de răbdat de la cei ce nu-și pot purta vina, de la cei ce nu vor să intre sub vină așa cum am intrat Eu pentru ei acum două mii de ani, purtând crucea omenirii până la capătul drumului crucii, fiilor.

O, fiți plini de putere sfântă, măi fiilor! Lucrați, și fiți sub puterea Mea lucrând! Eu sunt aici, Eu sunt aici cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

04/17-05-2018